

Predikan Sjätte sönd. ef Trefaldighet: Efterföljelse

23 juli 2012. KYRKAN I ENEBYBERG

Text: Lukasevangeliet 9:51-62

av Christina Molin

Har ni tänkt på att ett ofta förekommande projekt nu för tiden är att *hitta tid*. Att försöka göra sådant som innebär att lämna det vanliga och hitta tid att tänka, hitta sig själv eller helt enkelt bara vara....

I veckan hörde jag ett reportage på Stockholms-kanalen i radio. Varje tisdag ska man följa ett par män som ska ro i två-timmarspass till Svalbard. De hade så klart gått igenom det mesta av vad som kunde hända på färden. Hur de skulle tackla sin gemenskap och lösa problemet om de blev trötta på varandra. Inte så enkelt om man sitter tillsammans i en roddbåt!

Det svåraste kunde nog bli att tampas med de stora djur som kan dyka upp ur vattnet.

Hur som helst: anledningen till denna resa var just detta *att bryta med det stressiga, vanliga livet för att hitta något annat*.

Hur hittar man sin väg i livet? Är det många som undrar. Både unga men lika ofta är det vuxna som verkar vilja pröva nya vägar under livets gång. Att byta yrke var det inte tal om för våra förfäder och mödrar. Man t.o.m. satte sin titel på gravstenen. Det är intressant att gå på en gammal kyrkogård och se många titlar på gravstenarna; titlar som ingen människa idag ens vet vad de en gång innebar. Yrkesuppgiften följde en människa hela det vuxna livet. Man bytte sällan yrke utan var kanske ett med sitt yrke genom hela livet.

Temat för denna söndag är efterföljelse. Förra söndagen var det Apostladagen. Uppdraget, livsuppgiften ligger så här mitt i sommaren i fokus.

Vad gör vi av våra liv?

2.

Jesus kallade ett gäng människor som ska ingå i den närmaste kretsen. Sedan fanns där många andra som också blev budbärare. På olika sätt och med olika begåvningar.

Jag har hittat en berättelse ur en bok av kollegan Larsåke W Persson. Han vet inte själv varifrån den här skrönan kommer. Men den är tankeväckande och därför vill jag återberätta delar av den. Det här ska föreställa ett testprotokoll skickat till Jesus, Josefs son i Timmershopen i Nasaret från ”Jordan Management Center”. Det är en utvärdering av de tolv personer som Jesus funderade på att välja till sina närmaste medarbetare.

Så här lyder rapporten:

Vi tackar för det material ni sänt oss om de tolv män ni utvalt till att erhålla ledande positioner i er nya organisation. Dessa har nu genomgått våra test, och vi har databehandlat resultaten.

Dessutom har vi haft personliga intervjuer med varje enskild person tillsammans med en psykolog och vår kallelseanlagskonsulent.

Det är vår gemensamma uppfattning att de flesta av era utvalda har stora brister i sin bakgrund och utbildning, och att de dessutom saknar talang för den slags verksamhet ni ämnar starta. De har inte förstått gruppbegreppet. Vi rekommenderar er att fortsätta ert sökande efter människor med ledarskapserfarenhet och dokumenterad förmåga.

Så följer en beskrivning av de olika personerna med fokus på deras brister....

Sedan kommer slutklämnen:

Bara en enda av era kandidater visar goda möjligheter. Han är en man med resurser och förmåga, tar människor på ett bra sätt, har affärssinne och goda förbindelser. Han är motiverad, ambitiös och kan tillföra mycket nytt. Vi rekommenderar Judas Iskariot som er högra hand. --- Vi önskar er framgång i er nya organisation.

3.

Ur boken: *"Hur hel kan man bli? En bok om livets möjligheter och begränsningar"*. Larsåke W Persson /Libris

Ja, poängen kan ingen missa! De tolv var helt enkelt omöjliga på alla sätt och vis. De var inte ens i närheten av att kunna komma ifråga för det uppdrag de skulle bli en del av.

Och ändå var det just dessa s.k."omöjliga" karaktärer som kom att bli de utvalda.

En annan liknande historia är den här:

Jesus kommer till himlen och möter Sankte Per. Då utspelar sig följande konversation:

-Du verkar inte ha åstadkommit så värst mycket under dina år på jorden. I Jerusalem ser jag att det går omkring elva förvirrade män och i Norden är det fortfarande järnålder och de första runstenarnas tid.

Hur förklarar du ditt misslyckande? Det blev ju inte så mycket av dina förhoppningar! Vad är din plan?

-Ja, det är just de här elva som ska föra mitt arbete vidare, svarar Jesus. Det är människorna som är planen.

-Men har du ingen plan B, om det inte blir någonting? frågar Sankte Per.

- Nej, det har jag inte! svarar Jesus.

Det verkade så misslyckat! De elva som var kvar efter himmelfärden var precis som i den förra anekdoten inte så värst lämpade....

Och det skulle dröja ung. ett tusen år innan evangeliet nådde våra breddgrader. En ganska lång tid. För en resa som idag tar bara så där fyra, fem timmar att göra.....

Vi inser att här har vi med någon som lägger till där det fattas. I kyrkans tradition talar vi om NÅDEN. Det kommer alltid att fattas en hel del. Vi vet det så väl genom våra egna liv.

4.

Men inför Guds ansikte vet vi att vi duger. Det är en hälsning till alla i alla tider. *Du duger som du är.* Av den enkla anledningen att det finns inga andra människor att välja bland.

Människan har resurser. Men den enskilde har inte ensam ansvaret att bära hela världen på sina axlar. Möjligen är det den kunskapen som vi glömmer bort när vi tror oss om att klara allt under våra korta liv. Tillsammans kan vi utföra en hel del. Men nåden får skjuta till där vi inser vår oförmåga. Det är en viktig del av själva levandet.

Den kristna bekännelsen kräver radikalitet. Men den kristna efterföljelsen kräver inte perfekta människor!

Vi litat till nåden.

Hur skulle det annars se ut?

Gud har inga händer – händerna har vi sjöng vi på 70-talet.

Nils Bolander skrev en dikt:

Trasiga redskap tar han i sin hand

och arbetar med i sitt åkerland.

Plogar som ingen vill plöja med

Ställer han i ordning, denne mästersmed.

Dem som människor inte förstod

utvalde Gud i sin redskapsbod.

(Korset blommar 1975.)

Vi ber:

Gud, du som möter oss med ömhet och är oss lika nära som en förälder som sköter om sitt barn, ge också åt oss den helighet som är barmhärtighet för världen.

AMEN

CM/ 17 07 23